



ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobcu: S, zast. JUDr. A, proti žalovanej v 1. rade: **JUDr. D** vyrovnacia správkyňa dlžníka: K, so sídlom N a žalovanému v 2. rade: K, o určenie pravosti pohľadávky vo výške 228 122,90 Sk, na odvolanie žalovaného v 2. rade proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12. júna 2007 č.k. 52 Cbi 39/2006-40, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12. júna 2007 č.k. 52 Cbi 39/2006-40 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom určil, že pohľadávka žalobcu vo výške 228 122,90 Sk je oprávnená a považuje sa za zistenú. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Podľa odôvodnenia rozsudku súd zistil, že Krajský súd v Banskej Bystrici.I

Žalobca si prihlásil do vyrovnacieho konania svoju pohľadávku vo výške 228 122,90 Sk z titulu platobného rozkazu č. 1 Rob/1487/2003 zo dňa 28.1.2004 a uviedol, že si neuplatňuje

oddelené uspokojenie. Vyrovnacia správkyňa a aj dlžník popreli pohľadávku z dôvodu nepredloženia súdneho rozhodnutia.

K žalobe však žalobca priložil platobný rozkaz sp. zn. 1 Rob/1487/2003, na ktorý sa v prihláške odvoláva. Z tohto platobného rozkazu je zrejmé, že ním bol žalovaný –K zviazaný zaplatiť žalobcovi t.j. E sumu 228 122,90 Sk, spolu s príslušenstvom a zaplatiť trovy konania. Keďže žalobca dodatočne priložil k žalobe platobný rozkaz, ktorým bol žalovaný v 2. rade zviazaný zaplatiť žalobcovi sumu, ktorú si ako veriteľ do vyrovnacieho konania prihlásil, súd žalobe vyhovel.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 150 O.s.p. tak, že žiadnemu nepriznal náhradu trov konania. Nakoľko žalobca priložil platobný rozkaz, na ktorý sa odvolával v prihláške až k žalobe, nemala vyrovnacia správkyňa možnosť si skutočnosť preveriť a tak mu súd nepriznal náhradu trov konania, aj keď bol úspešný.

Proti tomuto rozsudku sa odvolal žalovaný v 2. rade a navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

Poukazuje na znenie ust. § 56 ods. 2 ZKV a skutočnosť, že v prihláške žalobcu sa nenachádzal žiadny povinný údaj v zmysle tohto zákona, nakoľko sa v nej síce odvolával na platobný rozkaz, avšak tento priložený nebol. Bolo v záujme veriteľa, aby svoj nárok preukázal podľa zákona a priložil k nemu listinné dôkazy.

K odvolaniu sa vyjadril žalobca a navrhol ho ako vecne správny potvrdiť a priznať mu trovy konania vo výške 17 373 Sk.

Udáva, že v § 56 ods. 2 ZKV, na ktorý sa žalovaný v 2. rade odvoláva a ktorý upravuje prihlášky pohľadávok nie je uvedené, že veriteľ je povinný k prihláške doložiť listinný dôkaz. Platobný rozkaz, z titulu ktorého si uplatnil ako svoju pohľadávku, musel byť žalovanému v 2. rade doručený, inak by nenadobudol právoplatnosť. Tvrdí tiež, že žalovaný v 2. rade bol povinný spornú pohľadávku uviesť v zozname svojich pasív.

Žalovaná v 1. rade prípisom zo dňa 3.1.2008 oznámila, že vyrovnacie konanie bolo ukončené a ona bola zbavená funkcie vyrovnacej správkyne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že mu nemožno vyhovieť.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že uznesením č.k. 28V/3/2005 krajský súd povolil na dlžníka K vyrovnanie.

Žalobca si prihlásil do vyrovnacieho konania svoju pohľadávku vo výške 228 122,90 Sk z titulu platobného rozkazu č.k. 1 Rob/1478/2003 zo dňa 28.1.2004 a uviedol, že si neuplatňuje oddelené uspokojenie. Vyrovnacia správkyňa a aj dlžník popreli pohľadávku žalobcu z dôvodu nepredloženia súdneho rozhodnutia.

Podľa § 50 ods. 3 písm. c/ ZKV o povolení vyrovnania súd rozhodne uznesením, v ktorom zároveň vyzve veriteľov, aby svoje nároky prihlásili písomne alebo ústne do protokolu do desiatich týždňov odo dňa vyvesenia.

Podľa § 56 ods. 2 ZKV v prihláške treba uviesť výšku pohľadávky, právny dôvod jej vzniku a označiť vymáhajúci orgán. Súčasne veritelia uvedú, či si uplatňujú oddelené uspokojenie (§28) s presným označením veci, na ktorú sa viaže právo na oddelené uspokojenie.

Žalobca svoju pohľadávku vo výške 228 122,90 Sk uplatnil z titulu právoplatného platobného rozkazu sp. zn. 1 Rob/1487/2003 zo dňa 28.1.2004 a uviedol, že si neuplatňuje oddelené uspokojenie. Odvolateľova interpretácia cit. ust. § 56 ods. 2 ZKV nie je správna. Veriteľovi prihlasujúcemu svoju pohľadávku sa ukladá „uviesť“ právny dôvod vzniku prihlasovanej pohľadávky, čo nie je synonymom pojmu „preukázať“ ako si toto ustanovenie v odvolaní vykladá žalovaný. Z citovaného ustanovenia §50 ods. 3 písm. c/ ZKV, nemožno vyvodit', že veriteľ je povinný svoju pohľadávku zdokladovať, (keď si ju môže uplatniť ústne do zápisnice) aj keď pre úspešné a rýchle uznanie jeho pohľadávky je to účelné. Je síce pravdou, že žalovaný je povinný zostaviť zoznam aktív a pasív s uvedením dlžníkov, veriteľov a ich adries a odovzdať ho súdu a správcovi. Dlžník však často, keď sa dostane do platobnej neschopnosti, ktorá vedie k návrhu na vyrovnania, nie je schopný zostaviť úplný zoznam (chýbajú doklady, neúplné účtovníctvo) a aj z týchto dôvodov ZKV v citovaných ustanoveniach zabezpečuje aby veritelia prihlásili svoje pohľadávky a taktiež je vhodné a účelné aby veritelia tieto svoje nároky aj vo vyrovnacom konaní zdokladovali, aby vyrovnací správca mohol aj napriek u dlžníka chýbajúcim dokladom prihlásené nároky preveriť.

Na základe tohto skutkového a právneho stavu odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa treba podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť.

Úspešnému žalobcovi vzniklo podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania. Žalobca si ich vyčíslil sumou 17 373 Sk, čo predstavuje odmenu s režijným paušálom a DPH za 2 úkony právnej služby a to za rokovanie s klientom a za vyjadrenie k odvolaniu. Odvolací súd uznal vyúčtovaný úkon rokovania s klientom za nepotrebný a neúčelný v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. ako aj vyjadrenie k odvolaniu, ktoré je

opakovaním doterajších jeho prednesov. Preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 23. januára 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.

predseda senátu

